

DOMOVINA

Redništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev na vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje znaten popust.

Današnji šte. „Domovine“ smo priložili nakaznice vsem onim naročnikom, ki za letos še niso nobene naročnine plačali, oziroma katerim je z današnjim dnevom naročnina potekla. Obračamo se s tem do naših cenj. naročnikov z vljudno prošnjo, da blagovolijo tekom 14 dni gotovo izpolniti svojo dolžnost, ker sicer smo primorani list ustaviti.

Slovinci v Zagrebu.

Zagrebski dnevniki se vrlo obširno in ljubeznivo spominjajo obiska celjskih Slovencev na njihovi zemlji. Donašamo iz poročil posameznih listov odlomke.

„Obzor“, ki ni glasilo niene stranke, a zastopa načelo hrvatske opozicije, piše v svojem lepem in obširnem referatu:

Vsprejem. Vest, da nas obiščejo bratje Slovenci, je razveselila vse prebivalstvo Zagreba, kar se je videlo najbolje pri sprejemu. V sredo popoldne okoli pol 4. ure so se pomikale na južni k lodvor velike množice občinstva. Vse je bilo oduševljeno, na licih vseh se je zrcalilo veselje, da nam bode zopet prilika, objeti mile brate Slovence. — Med tem se zasliši žvižg vlaka. Vse polni k vhodom.

Cim so bili prosti vhodi, navali občinstvo na peron. Kmalu se pokaže iz vagona zastava „Celjskega pevskega društva“, na tisoče grl jo pozdravi z največjim oduševljenjem, a „Varaždinski klub“ zapoje „Naprej, zastava Slave“. To je bil trenotek, kakršnega že zdavnaj nismo doživeli. Vse je bilo sladko razburjeno, in treba je bilo dosti dolgo, predno se je poleglo prvo oduševljenje. Na pozdrav se je zahvalil predsednik R. Šalmić, in nato so zapeli Slovenci: „Pozdravljen bod“, hrvatski rod“, specijelno skladbo za Zagreb njihovega pevovodje dr. Schwaba.

S posebnim navdušenjem so pozdravljene krasne Slovenke. Pravimo, krasne, ker so zares vzbudile pozornost s svojo lepoto. Iz hiš so bile obšipane s cvetjem.

Koncert. Malo po 8. uri se začne koncert s svečano ouverturo domobranske glasbe. Zatem nastopi popolni zbor „Celjskega pevskega društva“. Kakor hitro se prikažejo Slovenci na podiju, zaori po celem, ogromnem vrtu „Živile Slovenke, živili Slovenci!“ Ko se je občinstvo malo poleglo, zapoje mešan zbor Hajdrihovo „Hercegovsko“. Moramo odkrito priznati, da kaj takšnega še nismo slišali. Mi imamo dosti pevskega društva, ali kar se discipline in marljivosti tiče, naj so nam Slovenci vzor. Vsi se postavijo na svoja mesta, in niti glasa ni slišati, predno pevovodja ne da znamenja, da začno. O samem petju moramo samo z največjo pohvalo govoriti. Sijajna grla pod vodstvom vrlo spretnega glasbenika dr. Schwaba so tako divno pela, da je sledila vsaki točki prava burja odobravanja, in vedno so morali dodati še kakšno točko. Zlasti so očene Slovenke oduševile občinstvo. Nežna in čustvena slovenska pesem postane po njih še nežnejša, in moremo reči, da smo šele na tem koncertu slišali pravo slovensko pesem. Dosti je reči, da so z vsemi točkami navdušili tisoče slušateljev, a mislimo, da ne žalimo skromnosti pevovodje, g. dr. Schwaba, ako še posebej povdarimo njegovo skladbo „Vasovalec?“. Sentimentalnost Gregorčičevega teksta je tako zvesto karakterizovana, da smo čutili, da oni šopek cvetja ni odtrgan na ljubinem oknu, temveč da je na ljubinem grobu ubran. Imenoma moramo pohvaliti soliste gđene: Sernece (klavir), Kokalj (sopran), Šotl (alt), ter gg.: d. Sernece (bariton), in Varensky (tenor).

Med posameznimi točkami je svirala domobranska glasba in tamburaški klub „Svačić“. — Med odmorom so zapeli vsi prisotni zagrebški pevci pod vodstvom g. Falera Hajdrihovo „Morje Adrijansko“. Zbor od preko stotine pevcev je

dostojno izvedel to veličanstveno kompozicijo. Potem so došli na podij Slovenci in zapeli „Liepa naša domovina“, ki jo je občinstvo poslušalo stoje.

„Hrvatstvo“, glasilo hrvatske katoliške stranke, piše:

„Ob vsaki priliki, ob časih bodisi radosti, bodisi tuge hrvatskega naroda, pri vsakem novem uspehu in vsaki novi pridobitvi bilo na političnem, bilo na prosvetnem polju, ki so na žalost tako redke; pri vsakem podvzeju in naporu hrvatskega naroda, vedno se naide s Hrvati, ramo ob ramo, slovenski narod.“

Za predlanskega narodnega pokreta, ki je nalik vibri objel vso Hrvatsko, se je najsijajnejše skazalo čuvstvo nesebične in požrtvovalne bratske solidarnosti slovenskega naroda na nam, Hrvatom. Kadarkoli se nudi prilika, vedno zopet podajo Slovenci nove sijajne dokaze svoje velike in brezmejnje ljubezni napram celemu hrvatskemu narodu. Ta njihova bratska ljubezen do nas dovedla jih je pred praznikom sv. Petra in Pavla v našo sredino. Prišli so k nam, da bi tako lepo negovano in tako lepo razkošateno steblo te naše uzajemne bratske ljubezni dobilo še globokejših korenin, da iz njih zamorejo eni in drugi, Slovenci in Hrvati, črpati nove hrane, najti nove moči in novih pogojev svojemu življenju. Prišli so k nam, da bi ta ljubezen še jače razvila svoja blaga krila nad nami, da bi nas še močnejše zakrila in zavarovala napram tuji sili; prišli so k nam, da nas obodre in oskobe v težki naši borbi za narodni obstanek.

Prihod Slovencev v našo sredino nam vselej napolni dušo in srce z novo radostjo, milino in življenjem. Glas o prihodu celjskih Slovencev je deloval vprav s čarobno silo na rodoljubne kroge zagrebškega občinstva. Ko so še v živem spominu vzdihli in prošnje Slovencev, njihovi titanski narodni boji za šolo za njihovo dečo v Celju, je razumljiva tudi požrtvovalnost celjskih Slovencev, s katero so se odzvali pozivu naših „Ciril-Metodijskih zidarjev“, da pridejo v našo sredino in doprinesejo žrtev za naš istrski narod, za ohranjenje njegovega ognjišča.

Z veliko nestrpnostjo je pričakovalo občinstvo samega koncerta, da vidi in sliši petje naših bratov Slovencev. Istina, nebo se je na večer pooblačilo, in temni oblaki so zastrli obzorje, grmelo je in se bliskalo, no, vse to ni prestrašilo občinstva, da ne bi prisostvovalo temu dobrotvornemu in narodnemu koncertu in slušalo glase milih Slovencev. Že pred napovedanim časom je hitelo občinstvo v velikem številu na zabavo in v kratkem času napolni veliki prostor. In kakor da bi se nebo usmili naše bratske ljubezni, gledajoč, kako oduševljeno prihaja na ta dobrotvorni koncert, da poda s tem svoj obol za naše mukotrpne brate; ker nedolgo, in mračno nebo je dobilo lepo in čisto lice, gromenje je prenehalo, a na nebu so se pokazale sijajne zvezde, kakor da hočejo s svojim sijajem povelicati in biti priča naše bratske slave. Koncert otvori naša domobranska glasba s slovensko himno „Naprej, zastava Slave“, ki jo je občinstvo stoje in vrlo oduševljeno poslušalo. Odobravanja ni kraja, ni konca. Nato so se izvajale poedine točke programa, od katerih je vsaka vrlo precizno in čuvstveno, kakor to samo Slovenci znajo, bila izvedena.

Ni mogoče vsako točko programa posebej opisati, ker so naši bratje Slovenci res bili pravi mojstri počenši od prve do zadnje točke. Ona preciznost, ona umetnost se ne da opisati, ter mislimo, da se najboljšo oddolžimo s tem, ako velimo, da takšnega ne sliši vsak dan naše občinstvo, in da je vsaka pesem globoko vtisnjena v naša srca in naše duše, teh pesmi se bomo spominjali vedno in kot uzor stavili drugim. Vrhunec navdušenja nastane, ko zapoje Slovenci „Liepa naša...“ Burni klici, mahanje s klubki je kazalo, kakšno oduševljenje je zavladalo med brati Slovenci in Hrvati, tu se je v istini moglo reči, da je od miline hotel objeti brat brata. Dal Bog, da se kaj takšnega čim bolj

pogosto naučimo, ker so to časi, ko pozabljamo naše tožne in neznosne odnose. Kakor smo že opomnili, so izvajala tudi naša zagrebška društva zaeno z vseučiliščniki razne točke, da tudi oni pokažejo, kaj znajo, da se s slovansko pesmijo oddolže bratom Slovincem za njihovo dobroto in bratsko ljubezen. Razume se, da je ob tej priliki bilo oduševljenje nepopisno, ki ga pero ne more popisati.

Za odmora po petju raznih domačih društev se dvigne g. Krešić, da kot predsednik zveze hrv. pevskega društva nazdravi bratom Slovincem. Povdarja dobroto Slovencev, ki so se odzvali pozivu, da skupno s Hrvati pripomorejo, kar bi bilo nele v korist našega bližnjega spoznanja, ampak na korist naših trpečih bratov, ki brez svojih šol padejo v kremplje našim največjim sovražnikom. Obeta, da hočejo tudi Hrvatje vrniti Slovincem milo za drago, ter naposled poudarja slovansko vzajemnost v nadi, da nas bodo tudi bratje Srbi in Bolgari podpirali v borbi proti tujstvu. Govor je bil sprejet z velikim navdušenjem in dolgotrajnim klicanjem. In tako se bratski zabavajoč mine že polnoč, ko se opazi neko gibanje, neko nezadovoljstvo, ki se zdi, da je bilo vendar neumestno, ker ob takšnih priložnostih je treba, da naše strankarstvo potisnemo v kot, a da ne služi kakšni blamaži in kakšni senzaciji Neslovanom ki to izrabijo v svoje svrhe. —

Med glasbo, petjem in v bratskem razgovoru z milimi gosti je minul kratek čas, ki nam je bil določen, da ga preživimo s slovenskimi brati, ker je prehitro napočil čas lovesa. Spremili smo brate na kolodvor. Mnogi solznih oči, v bratskem objemu, smo se poslovili od mladih gostov pri odhodu v njihovo domovino, a z željo, da se zopet čimprej vidimo.

Domače in druge vesti.

— Na e. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred 15. julija ob 10. uri in 16. septembra od 8.—11. ure. Sprejemni izpit se začne 15. julija in 16. septembra ob 11. uri. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti kistni list in pa šolska naznanila.

— Z združenimi močmi za Cirila in Metoda. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja tukajšnjo možko in žensko podružnico na velike naloge, katere ima reševati družba v bližnji prihodnosti. Tako se otvori že prihodnje leto novo šolske poslopje na Savi pri Jesenicah, nadalje se namerava ustanoviti ljudska šola v Mariboru in v Studenicih pri Mariboru, v Gradcu pa otroški vrtec. Končno je zelo potrebno več šol na Koroškem. Vse to bo stalo seveda obilo novcev, katere zajema družba iz svojih podružnic. Možka in ženska podružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda“ v Celju ste vsled tega poziva, svesti si svoje narodne dolžnosti, sklenili v skupni seji dne 26. junija t. l. zastaviti vse svoje moči v izboljšanje družbenega finančnega stanja. Ker podružnicam za sedaj ni mogoče prirediti večje veselice v prid družbi, se bodeta v prvi vrsti potrudili, pomnožiti število udov in podpornikov ter se obračata že danes do slavnega občinstva, da izvoli po možnosti prispevati v naroden namen. Ne bodi ga Celjana-Slovenca, ki bi ne bil član naših podružnic. Sprejmite tedaj blahotno požrtvovalna blagajnika, ko bodeta pobirala udnino.

— Narodni kolek. „Družba sv. Cirila in Metoda“ je uvedla nov naroden kolek. Da se taisti kolikor mogoče hitro vpelje tudi pri nas,

sta sklenili tukajšni podružnici „Družbe sv. Cirila in Metoda“ pozvati vse celjske rodoljube, posebno tudi narodne trgovine in pisarne, da kolekuje vse svoje listine, pisma in dopise z narodnim kolekom. Podružnici naznanjata s tem svoj sklep slavnemu občinstvu z uljudno prošnjo, da se taisti upošteva od vsakega pravega narodnjaka.

— „Celjski Sokol“. Sokolska društva so bila poklicana v življenje, da nam vzgajajo našo mladino v ljubezni do domovine, da se navadi naša mladina požrtvovalno delovati v prid naroda, da se ji tukaj utrdi in oplemeni telo in značaj. Tako je učil oče vsega „Sokolstva“ dr. Miroslav Tyrš. S ponosom trdimo, da je ta nauk „Celjskemu Sokolu“ vodilna misel pri vsem njegovemu delovanju. Vstrajnost in požrtvovalnost je imel priliko pokazati celjski in žalski „Sokol“ v nedeljo na izletu v Braslovčah. Solnce je s pekočimi žarki razgrevalo zemljo, ko se je pripeljalo do Polzele 40 „Sokolov“ celjskih in žalskih. Tukaj je pričakovala „Sokole“ velika množica narodnih Polzelanov. Živio in Na zdar klici so zaorili „Sokolom“ v pozdrav, Slovenski mladenič Vošnjak pa je z navdušenimi besedami pozdravil „Sokole“. Brat podstarosta dr. Gvidon Sernek se je zahvalil za pristrčni sprejem, na kar so „Sokoli“ odkorakali v Braslovče, v prijazen in diven slovenski trg. Vse hiše so bile okrašene z narodnimi zastavami. To svečano lice trga krasnega kraja pa je še povzdigoval veličasten slavolok, ki je bil postavljen v pozdrav „Sokolom“. Tu je bila zbrana množica slovenskih rodoljubov, pričakujoča „Sokola“. Nad vse prijetno je iznenadil „Sokole“ nepričakovano pristrčen sprejem zastopnikov različnih korporacij. Podstarosta „Mozirskega Sokola“ brat Lipold je govoril v imenu „Mozirskega Sokola“, gospod Anton Stergar v imenu „Pevskega društva“ v Braslovčah, gospod Josip Omladič, načelnik krajnega šolskega sveta v imenu istega in gospod župan Vinko Brišnik v imenu slovenske občine Braslovče. Vsem se je zahvalil v vznešenem govoru brat podstarosta „Celjskega Sokola“ dr. Gvidon Sernek, naglašajoč, da je „Sokolom“ v kljub neznosni vročini njih naloga prijetna, kar se mora v prvi vrsti pripisovati pristrčnemu vzprejemu. Uspeh današnjega izleta pa bodo imenovali „Sokoli“, ako bo v bližnji bodočnosti nad ponosnim slovenskim trgom Braslovčami zaplapolala sokolska zastava. Na to so odkorakali „Sokoli“ z godbo na čelu skoz trg, kjer jih je pozdravljala raz vsake hiše slovenska trobojnica, narodne dame pa so jih obsipale s cveticami. Na slavnostnem prostoru je zapelo „Braslovško pevsko društvo“ več lepih zborov, ki so bili vsi z navdušenjem sprejeti. Ob 5. uri se je začela javna telovadba. Nastopilo je 32 telovadcev s prostimi vajami — 16 celjskih in 16 žalskih. Te proste vaje so bile določene za sokolski zlet na Dunaju, ki ga je vsem, posebno pa še slovanskim narodom enakopravna avstrijska vlada prepovedala. Telovadci so rešili svojo nalogo častno. Proste vaje so bile izvedene s čudovito natančnostjo in lahkoto v kljub temu, da so neravna tla ovirala obrate in nožne gibe. Na orodju: drog, bradlja, so nastopile tri vrste, ena žalska in dve celjski. Izvajale so se od lahkih do najtežjih vaj vse z veliko gotovostjo in eleganco. Splošno pa se je hvalilo napredek žalskih „Sokolov“. Po telovadbi so imeli „Sokoli“ le še kratek odmor, potem pa so se poslovili od slovenskih Braslovč, trajno si v spominu obdrželi narodno zavednost in ljubeznjivost tamošnjih Slovencev in Slovenk.

— Izlet našega pevskega društva v Zagreb daje časniškemu glasilu celjskih nemških pretepačev povod, da laže tako smrdljivo, kakor kdo drugi ne more, o tedanjih dogodkih v Zagrebu. Ljudje, ki so razbijali svetilke in cevi na celjskem „Nar. domu“ in Slovence pobijali, ne morejo verjeti, da se more goditi kaka veselica brez pretepa. Pozna pa „D. W.“ svoje čitatelje, katere zanimajo samo novice, ki oživljajo zverinske nagone v njih. Tako tudi vedoma laže o zagrebškem izletu, da so bili Slovenci tam tepeni in namigava, kakor bi bil s surovo silo prijet gospod svetnik Gregorin, katerega prav nesramno imenuje med izletniki, kakor da bi bil kaj zakrivil s potovanjem v Zagreb. Seveda je vahterici prav, da je svetnik Kotzian načelnik društvu „Deutsches Studentenheim“, ki je v resnici nemškonacionalno politično društvo, ker ima namen in deluje v to,

da se vabijo in vzdržujejo nemški učenci celjski gimnaziji in se s tem zabranjuje poslovenjenje tega učilišča. O lomljenju priseg pri nemškem uradovanju s Slovenci danes molčimo. — Izlet naših pevcev v Zagreb je tamošnjemu prebivalstvu pokazal, da smo celjski Slovenci v kljub vsem zaprekam, ki se nam delajo, kulturno lepo se povzdignili. Da neka hrvatska stranka ni mogla trpeti proizvajanja prav nedolžnih srbskih pesmic, in da se je vsled tega koncert končal prej, ko je bilo določeno, to je nam neumljiv pojav hrvatskega političnega življenja. Prav Hrvatje pravijo, da je o zadnjem bivanju cesarja v Zagrebu ban Khuen-Hedervary provzročil napade na Srbe in srbsko banko, da opraviči svojo kruto vlado in dobi oblast dalje tlačiti Hrvate. Hrvatje morajo torej znati, komu ustrezajo z dejanjskim sovraženjem Srbov — Madžarom, smrtnim vragom svojim! Tudi smradljivi izbruhi v „D. W.“ kažejo, da se je z nastopom proti srbskim pesmim v Zagrebu prav prijetno služilo protislovanskim težnjam. — Vahterica tudi piše, kakor bi se celjski Slovenci bili Zagrebčanom vsiljevali, ko pa so nasprotno vabljeni bili. Ljudem pri „D. W.“ pač ni nič pregrdo in preslabo v boju proti Slovincem. Dostojni niso bili nikoli in ne bodo, od prvega do zadnjega!

— Občinske volitve v Ormožu. Po večletnem presledku so stopili ormoški Slovenci v četrtek in petek, zvedujoči se svoje velike naloge, na volišče. Zaostali so v prvem razredu le za dva, v tretjem pa za 49 glasov. — Zmaga bi bila Slovincem gotova, ako bi nemčurji, ki se boje posebno za svojo „šparkaso“ in s tem za svoj obstanek sploh, ne bili uporabljali najnasilnejših sredstev. Z grožnjami in obljubami so pripravili celo vrsto nezavednežev v svoj tabor, ali pa jih prisilili, da so ostali doma. — Samoumevno so privlekli vse svoje, kar leze in gre, na volišče. Žene in otroci so zapisani kot posestniki malenkostnih parcelic samo radi tega, da imajo poseben glas. Tudi lepa vrsta „častnih občanov“ jim je pritekla na pomoč, med njimi c. kr. deželni šolski nadzornik Linhart. — Največja opora pa jim je bila nemško uradništvo, ki se je postavilo popolnoma v službo nemčurske stranke. Ne samo da ji je oddalo samo svoje glasove, razvijalo je tudi pri obrtnikih silno agitacijo. Pokazalo se je tudi, da je v katastru c. kr. davkarije obilica pomot, vse na škodo slovenske stranke. Tako so bila pri nekaterih slovenskih volilcih imena žen napačno zapisana, pri drugih zopet bivališče itd. Nemška volilna komisija je seveda glasove vseh teh volilcev, akoravno so občeznani posestniki, odklonila. Največje ogorčenje pa je c. kr. davkar Grejan vzbudil pri volitvi sami. Oddal je ostentativno svoj glas nemčurjem, ki so ga pri tem aklamirali z divjim hajljanjem in z raznimi, patrijotični čut, žalečimi klici. — Da je volilo z nasprotniki lepo število obrtnikov, ki so živeli dosedaj izključno le od slovenskih grošev, samoumevno. Da pa se v prihodnje ne bodo več redili od Slovencev, to jim damo s tem črno na belem. Njihova imena objavimo prihodnjič. Za danes objavimo izmed njih le slikarja Veseliča, ter kramarje Martinca, Janžekoviča, Hečlna in Brodarja, lektarja Sallega, peka Grazerja, usnjarja Senjkoviča in knjigoveza Zeinkota. Da so si pomagali nemčurji razven tega še tudi z raznimi goljufivimi manevri, je samoumevno. Gorostasen pa je njihov čin v prvem razredu. Večina je bila že Slovincem zagotovljena, a čez noč so po preteku reklamacijske dobe v imenu prečrtali slovenskega volilca in zapisalinalanjegovo mesto nemškega. Akoravno je bil prvotni spis pravilen, okrajno glavarstvo pritožbi ni ugodilo, češ, da politični oblasti ne pristoji izven reklamacijske dobe nadzorovanje volilnega postopanja. Kajpak so Slovenci vložili zoper celo volitev ugovore, in bomo o njih uspehu svoj čas poročali.

— Odbor občine Št. Rupert nad Laškem je sklenil v svoji zadnji seji enoglasno za svoj uradni jezik edino slovenski jezik vpeljati, kar se je že mnogim c. kr. uradom v vpoštevanje naznanilo. Objavljamo to drugim slovenskim občinam, ki tega še niso sklenile, v posnemanje. Kadar to store, šele potem si bodo smela nadevati častni naziv: slovenska občina.

— V obmejni občini Ščavnici, v gornje-radgonskem okraju so bile v soboto dne 1. julija

občinske volitve. Sam Wratschko iz Orehovec je prišel pomagat svojim pristašem kot častni občan. Udeležba je bila jako velika. Slovenci so v vseh treh razredih slavno zmagali, Braččijanci, ki so imeli skozi 6 let občino v rokah, pa so popolnoma propadli. Veselje in navdušenje med Slovenci je velikansko! Ta zmaga je velepomembna. Slava zavednim narodnjakom na Ščavnici!

— „Celjsko pevsko društvo“ prižge danes zvečer ob 9. uri velik kres na Starem gradu v čast slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Poleg kresa bo tudi umetalen ogenj. Po kresu je prijateljski sestanek v „Skalni kleti“ kjer bode prednašalo „Celjsko pevsko društvo“ pod vodstvom dr. Schwaba pevske točke. Pri kresu kakor tudi v „Skalni kleti“ sodeluje popolna „Nar. godba“. Udeležimo se torej kar največ mogoče, da praznujemo dostojno god naših slovanskih apostolov.

— Pommer — zamorec s cilindrom. Vsema slovenskemu svetu je že znano, da nastopa zadnji čas v dunajskem parlamentu nek možic, ki je menda pobegnil iz „Wurstelpratra“ ter predstavlja zamorca s cilindrom. V krohot in šumno veselje služi vsem poslancem; če pa mu pogledajo v oči, spoznajo na svoje nemalo začudenje v njem poslanca celjskih mamelukov, glasovitega Pommerja, učenega „ahtunknacuka“. Govoril je zadnjič v državnem zboru in še enkrat preklobasal svoje, že zdavnaj prekuhanе budalosti; popel se je celo do viška predrznosti in nadutosti ter ministrom kategorično prepovedal, da ne smejo še misliti na to, da bi ustanovili Slovincem univerzo. Nadalje je spominjal na to, kar je rekel J. Glaser pred 36 leti, ko je bil sekcijski šef v naučnem ministrstvu, namreč, da slovenska univerza ne odgovarja kulturnim potrebam. Da tako neresnico govori ta mož, ki hoče biti resen, je znak, da je zaslepljen od političnih strasti. Bil je tudi čas — še ni ravno predavno tega — ko je bil vsak omikan Italijan mnenja, da nemška univerza ne odgovarja kulturnim potrebam, češ, da vsak, ki hoče napraviti višje študije, najbolje stori, ako se napoti v Bologno, Salerno ali Pariz. In ko se je pozneje ustanovila prva nemška vseučiliška stolica, so bili povsod v Nemčiji mnenja, da je to celo samo v kvar kulturi, ker mora to uničiti znanosti! Pommer bi vedel lahko, da vsak narod napreduje, in da smo Slovenci tekom 36 let storili velikanske korake na polju kulture. Seveda njemu ni za resnico, temveč samo zato, da na polni z oslovskimi glasovi ušesa svojih spodnještajerskih podrepnikov.

— Celjski banditje, to so zmes fakinaš in stekle inteligence, so v nedeljo zvečer pričakovali na celjskem kolodvoru vračajočih se „Sokolov“ iz izleta v Braslovčah. Ko so stopili iz vlaka, so menili, da so med divjimi psi in lačnimi volkovi; takšno tuljenje jim je udarilo nasproti. Celjska policija ni imela nič zoper to nečuvno provokacijo, zoper to besno in hripavo lajanje, ki se je razlegalo daleč v mesto ter rušilo nočni mir in pokoj. Ko pa je nek Slovenec odgovoril s krepkim „Živio“ — hajlovcem je kar sapo zaprl — že je ves zaripel in rdeč kakor rak planil tam stoječi policaj k njemu, češ, da ga bo takoj aretirjal, ako le črhne. Medtem pa so se hajlovi drli na vse pretege, seveda nho postavte tega ni slišalo. — In kakšno kričanje je bilo v noči, ko so kurili celjski otročaji kres; takrat ni bila nikjer nobenega redarja, ki bi se usmihl trudnih meščanov, katere je budilo otročje vekanje in spanja.

— Vročina je bila v Celju zadnje dni naravnost neznosna. V ponedeljek je kazal ob pol 2. popoldne toplomer na solncu 39 stopinj R. Popoldne okoli 3. ure je začelo deževati in ob grmenju od vseh strani je padal dež do 5. ure ter ohladil zrak do 18 stopinj R. Savinja se je zagrela do 22 stopinj R. — Kakor se nam poroča, je bila včeraj od Maribora proti Ogrskemu (vzhodu) toča, ki je na Pragarskem, ko je dunajski brzovlak tje došel, razsajala tako, da ljudje niso mogli izstopati in iti v vozove. Vlak je zato imel zamudo. — Celjsko vojaštvo je imelo 3. t. m. vajo pri Št. Jurju ob j. ž. in se vrnilo v Celje ob 11. uri dopoldne pustivši deset onemoglih na potu. Ti pa so vsi zopet okrevali.

— Toča je včeraj okoli Št. Pavla v Savinski dolini in v Reki, občini v hribih od Št. Pavla proti Trbovljam, grozno pobila. Padale se grude, kakor otročje pesti. — Na Kranjskem je pobila toča okoli Novega mesta.

— „Ogorčenje in razburjenje“ čutijo spodnještajerska mesta, drugo za drugim, vsled nameravane ustanovitve slovenske univerze. Ptuj, Maribor in včeraj Celje — ta tri mesta, ki jih vzdržujejo Slovenci, so začutila sveto dolžnost nastopiti zoper slovensko kulturno zahtevo. „Ogorčenje in razburjenje“ je že doseglo tak višek, da pokajo revolverji v razgreti domišljiji naših posilincev, „ogorčenje in razburjenje“ je že priklopelo tako visoko, kakor voda, ko zavre. — Ali v kljub budalosti teh ljudi je to grozna infamnost, da se vtikajo v stvar, ki jih pravzaprav nič ne briga. Kaj mar celjskemu kramarju univerza v Ljubljani! — Ti ljudje nam zavidajo vse, vsak

zavod, ki bi nas dvignil zopet višje, ker hočejo imeti neizobraženo ljudstvo za svoje umazane namene. Ali mi jim vrnemo milo za drago — prej ali slej — dan se bliža! — Na celjskem prostnem shodu je imel znani Lah Negri prvo besedo; tudi „Jabornegg je pri kanonu stal“. — Oslovski glas pa ne sega do nebes!

— **Nov ustanovnik „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“.** Ravnateljstvo banke „Slavije“ je poslalo odboru „Društva slov. književnikov in časnikarjev“ 200 K z željo, da se banka vpiše med ustanovnike. Odbor se kar najiskrenejše zahvaljuje za ta plemeniti čin slavnemu ravnateljstvu in banki, ki je s tem znova pokazala, da je domači slovanski zavod, ki ve eniti pomen in važnost našega društva. Nadejamo se, da bodo zgledu banke „Slavije“ sledili tudi oni naši denarni zavodi, za katere si je steklo že toliko zaslug naše časopisje!

— **Imenovanje v finančni službi.** Imenovan je davčni oficijal, J. Kuss, davčnim kontrolorjem v Celju, davkar F. Pichler in dav. kontrolor J. Eisenbach sta postala davkarja glavnega dav. urada.

— **Osebnosti.** G. Maks Mihelčič in Viljem Lahn na Pragarskem sta pomaknjena v višji plačilni razred in imenovana želez. pristavom. Prvi Slovenec, drugi Čeh. G. Ivan Končan, železniški pristav na Pragarskem je imenovan postaje-načelnikom v Račje-Fram pri Mariboru. Pragarski Slovenci bodo tega moža narodnjaka pogrešali, ker se je on zmiraj in povsod vrlo potegoval za slovensko stvar. Tudi železniški delavci Pragerski ga bodo pogrešali, ker je on mnogim pripomogel, da so prišli do svojega kruha. Bil je med Pragerčani zelo priljubljen. Račjenom in Framčanom pa čestitamo, da dobe Slovence za postajenačelnika.

— **Promocija.** Dne 7. julija bo promoviran doktorjem modroslovja g. Josip Rožman v slavnostni dvorani c. kr. dunajskega vseučilišča. Čestitamo!

— **Konjsko premiranje v Žalcu.** V petek, dne 28. julija 1905 ob 8. uri dopoldne se vrši v Žalcu premovanje plemenskih kobil, tri in štiri-letnih mladih kobil, ter eno in dveletnih žrebic srednje težkega plemena — za konjerejce celjskega, vranskega, marenberskega, konjiškega, sevniškega, gornjegrajskega, rogaškega, šoštanjkega, slovenjegraškega, šmarskega in laškega okraja. Razdelila se bodo naslednja darila: 1. 12 državnih daril v znesku 700 K, 2. 8 deželnih daril v znesku 400 K, 3. 10 daril celjskega okrajnega zastopa 200 K, 4. 5 daril vranskega okrajnega zastopa 100 K, 5. 12 daril konjiškega okrajnega zastopa 300 K, 6. 2 darila sevniškega okrajnega zastopa 50 K, 7. 5 daril gornjegrajskega okrajnega zastopa 100 K, 8. 8 daril šmarskega okrajnega zastopa 160 K, 9. 8 daril laškega okrajnega zastopa 160 K, 10. 10 daril šoštanjkega okrajnega zastopa 200 K, 11. 4 darila slovenjegraškega okrajnega zastopa 80 K.

— **Posojilnica v Vojniku** imela je v prvih šestih mesecih tega leta 162.950'09 K prometa (lani v istem času 150.075'18 K). Vložilo se je 40.462'97 K (lani 47.982'76 K), vzdignilo 30.448'32 K (lani 40.925'25 K; posojil se je dalo 27.395 K (lani 11.837 K), vrnilo so 15.279 K (lani 8921 K). Novih udov je pristopilo 20 (lani 11). — Posojilnica uraduje v svoji hiši vsako sredo dopoldne. Hranilne vloge obrestujejo se po 4 1/2 %, posojuje pa se na osebni kredit po 6 % ali 5 1/2 % proti vknjižbi.

— **Posojilnica v Vojniku** kupila je nekdanj Joštovo (sedaj Rakefovo) posestvo na najlepšem prostoru sredi trga za 15.000 K. — Tako prišla je zopet ena „nemška“ hiša v naše roke.

— **Tatvina.** V noči od 22. na 23. junija domili so dosedaj neznani tati v vojniški farovž ter pobrali nekaj perila, pozlačeno srebrno kupico, operno kukalo itd.

— **Mozirje.** Tukajšnjim nemčurjem še ni dovolj, da hočejo uničiti vse, kar je slovenskega; ni jim dovolj, da hočejo slovenski jezik povsod izpodrinuti, temveč oni postali so že tako predrzni, da delajo zgago ob procesiji na dan sv. Beš. Telesa; okrasili so neko steno s hrastovimi vejami, na katerih je bilo vse polno plavic. Tako so tedaj to prelepo cerkveno slovesnost porabili v nemško demonstracijo. Ko so to ljudje videli, majali so z glavami ter so po vsej pravici hudovali in zgražali nad takimi izrodk. Nekaj mladih fantov pa je končno potrgalo veje s plavicami vred s stene ter so iste pometali za bližnji plot.

— **Iz Mozirja.** Večje število Mozirjanov in okoličanov bodo pri Sv. Križu v sredo zvečer ob 9. uri žgali velik kres in umetni ogenj, kar bode oznanjalo velevažan dan sv. Cirila in Metoda. Drugi dan ob 7. uri slovesna sveta maša in potem skupen odhod. Odhod iz Mozirja v sredo popoldne ob 3. uri.

— **Laško.** Pevci bralnega društva v Laškem trgu prirede prihodnjo nedeljo, dne 9. t. m. popoldne ob lepem vremenu izlet v Št. Lenart. Ob tem času obljubili so svoj poset tjakaj tudi izletniki iz Jurkloštra. — Bralno društvo ima v kratkem veliko veselico z gledališko predstavo in etjem. Dan vršitve in natančni spored se še objavi.

— **Zastrupil** se je Franc Puntigam, viničar v Hrenci in po tridnevni mučni bolečini umrl.

— **Posestvo Grič v Čatežu** je kupila posojilnica v Brežicah za 40.000 K od mokriške grajščine.

— **Čebelarjem.** G. Jurančič priredi poučno predavanje o čebelarstvu dne 9. t. m. v šoli pri Mali Nedelji. Dotični govor se začne takoj po rani sv. maši. Domači in okoliški čebelarji so vabljeni k obilni udeležbi.

— **Statistika graških slovenskih akademskih društev.** Slovenska akademična društva v Gradcu štejejo ob sklepu letnega tečaja skupaj 122 članov, in sicer „Tabor“ 58 (rednih) „Triglav“ 36 in „Zarja“ 18.

— **Volitev v okrajni šolski svet ormoški.** Pri občnem zboru okrajnega zastopa ormoškega dne 27. junija t. l. so bili v okrajni šolski svet enoglasno izvoljeni sledeči gospodje: Ivan Bohanec, župnik pri Svetinjah, Ivan Kočever, dež. poslanec v Središču, dr. Kristan, okrožni zdravnik v Ormožu, dr. Omulec, odvetnik in okr. načelnik v Ormožu in Maks Robič, trgovec v Središču. Nemškutarski zastopniki mesta Ormož se niso udeležili volitve.

— **Velika narodna slavnost v Mariboru,** ki se je vršila zadnjo nedeljo, se je imenitno obnesla. Udeležba je bila naravnost velikanska. Iz bližnje in daljne okolice so priromale cele vasi in fare. Število udeležencev se sme ceniti na 3000. Natančnejše poročilo prihodnjic.

Društveno gibanje.

— **Žalec.** Pevsko društvo „Edinost“ priredi dne 23. t. m. koncert in ljudsko veselico na vrtu g. Karla Janiča v Žalcu ter prosi druga narodna društva, naj se blagohotno ozirajo v slučaju prireditve na ta dan. Spored sledi.

— **Vabilo** k izvanrednemu občnemu zborovanju I. štaj. skladišča za hmelj v Žalcu, katero se bode vršilo v nedeljo, dne 9. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni Hausenbichler s sledečim sporedom: 1. Nabava bencin motora za hmeljarno. 2. Nasveti. Žalec, dne 1. julija 1905. Načelnništvo.

— **Št. Pavel pri Preboldu.** Vrtni koncert priredi šentpavelska diletantska godba na lok v gostilni „Pri Savinskem mostu“ v nedeljo, dne 9. julija 1905. Začetek ob 5. uri popoldne.

— **Šaleško učiteljsko društvo** zborovalo bode v nedeljo, dne 9. julija t. l. ob 10. uri dopoldne v Šoštanju po naslednjem sporedu: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopisi in društvena poročila. 3. Novodobno risanje podava g. Armič, učitelj v Velenju. 4. Iz vprašalne škrinje. 5. Predlogi in nasveti. Ker se vrši isto nedeljo popoldne ob 3. uri velik koncert „Šoštanske narodne godbe“ na vrtu hotela „Avstrija“, pričakovati je, da se tega zborovanja udeležijo člani polnoštevilno, upamo pa tudi, da nas počastijo tudi nekateri tovariši sosednjih okrajev. Ker odhajata ob pol 8. uri zvečer vlaka na obe strani, imajo vsi sosedje prav ugodno zvezo. Torej na svidenje! Odbor.

— **Šaleška čitalnica v Šoštanju** priredi dne 9. julija veliki vrtni koncert, pri katerem sodeluje narodna godba in godbeni kružok na lok. Začetek ob 3. uri popoldne na senčnatem vrtu hotela „Avstrija“. Vabijo se vsi rojaki sosedje iz Savinske, Mislinke doline k obilem obisku. Pri neugodnem vremenu se vrši koncert v salonu hotela „Avstrije“. Železnična zveza je jako ugodna od juga in severa. Na svidenje 9. julija v Šoštanju. Upamo, da nas Celjani zopet v obilnem številu posetijo. Srčni na zdar!

— **Učiteljsko društvo za konjiški okraj** zboruje v nedeljo, dne 9. julija ob pol 11. uri dopoldne v okoliški šoli konjiški po običajnem sporedu. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— **Vabilo v Trbovlje** na Ciril-Metodovo slavnost, katero priredita moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolice v prid družbi ob njeni 20-letnici v nedeljo, dne 9. julija t. l. pri g. Žagarju (Volavšku) v Trbovljah. Spored: 1. H. Volarič: „Slovan na dan“. Poje mešan zbor. 2. H. Vogrič: „Naša zastava“. Koračnica. Udarjajo tamburaši. 3. J. Laharnar: „Pozdrav Solčavskim planinam“. Poje moš. zbor. 4. Slavnostni govor. 5. J. pl. Hruza: „Savski valovi“. Valček. Udarjajo tamburaši. 6. V. Parma: „Čolničku“. Poje mešan zbor. 7. S. Gregorčič: Blagovestnikom. Deklamuje gospica Anica Kramerjeva. 8. H. Vogrič: „Bogomilovo slovo“. — Odloemek iz operete „Jamska Ivanka“. — Udarjajo tamburaši. 9. A. Foerster: „Ljubica“. Mešan zbor. 10. J. pl. Bozzotti: „Dinarskim hridinam“. Valček. Tamburaši. 11. K. Mašek: Hladnik: „Strunam“. Mešan zbor. 12. J. Sjeušin: „Našoj zvezdi“. Polka française. Tamburaši. 13. J. Leban: „Večerna“. Mešan zbor. Prosta zabava s šaljivo pošto itd. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 40 vinarjev za osebo. — Z ozirom na dobrodelni namen se preplačila hvaležno sprejemajo. Opomba: Veselica se vrši ob vsakem vremenu. — Posebna vabila se ne razpošiljajo. — Odbora. Prijatelji naše šolske mladine! Pohitite na ta dan v prijazne Trbovlje. Tam se vam bode nudilo za mal

dar, katerega položite domu na altar, vsakovrstne in prijetne zabave.

Politični pregled.

— **Slovanske vzporednice v Šleziji.** Nemci so pričeli odločno gonjo sploh proti slovanskim učiteljskim vzporednicam v Šleziji, dasi se premeste češke vzporednice iz Opave v Poljsko Ostravo. Nemci zahtevajo popolno odpravo slovanskih vzporednic v Šleziji.

— **Iz Rusije.** Zarota gardnih častnikov. V Petrogradu so odkrili zaroto med gardnimi častniki. Zarotniki so nameravali pomoriti vse velike kneze. Velikega kneza Vladimirja so nameravali povabiti na pojedino, kjer bi ga bili umorili. Zapri so veliko gardnih častnikov, ki spadajo med najvišje sloje. — Dogodki v Lodzu. Delavci so ustavili kocijo, v kateri se je peljal kozaški general Marmusov. Generala so potegnili iz kočije in ga zabodli na cesti. Napadalc so pobegnili. Marmusov je ukazal kozakom streljati na neoboroženo množico in pleniti. Na tisoče delavcev stavka na Rusko Poljskem. Načelnika besarabskega orožništva, generala Cernluckega so našli mrtvega v njegovem stanovanju.

— **Ustaje po ruskih mestih.** V tem tednu je bilo v Rusiji mnogo krvi prelite. Najprej so nastali nemiri v Lodzu. Tam je prišlo do večih nemirov in spopadov med vojaštvom in ljudstvom. Na ulici je teklo obilo krvi, ker so vojaki streljali na ljudstvo in to je tudi streljalo na vojake. Lodz je največje industrijsko mesto zapadne poljske Rusije. Nemiri v tem mestu so neprestani, zato tudi tam toliko carskega vojaštva. 60.000 delavcev se je borilo proti šestim polkom. Pri nemirih so ubili 343 judov in 218 kristijanov, število ranjencev pa cenijo na 700 oseb. Na carjev ukaz je proglasil generalni guverner Maksimovič v Lodzu vojno stanje.

V Varšavi je bilo tudi nemirov in tudi tam je vojaštvo rabilo orožje in več oseb je bilo ubitih in ranjenih. Poskus delavskih voditeljev povzročiti splošno stavko se ni obnesel, dasi je delavstvo razburjeno.

Na južni obali Rusije ležeče trgovsko mesto Odesa je že nekaj let torišče nemirnih elementov. Odesa šteje 450.000 prebivalcev, med katerimi je 100.000 inozemcev. Mesto je že od nekdaj središče tajnih ruskih družb. Čudno torej nikakor ni, da je ravno tu vzbuhnila grozna vstaja. Vojaško posadko cenijo na 23.000 mož. Mesto je precej dobro utrjeno.

Oklopnica „Knjaz Potemkin Tavriceski“, katere mornarji so se prvi uprli, spada med oklopnice prvega razreda. Ladja je bila spuščena na morje l. 1900, obsega 12.582 ton in ima 10.600 konjskih moči. Oborožena je z 42 brzo-strelnimi topovi, štirimi mitraljezi in šestimi cevmi za torpedovke. Posadka šteje 731 mož. Vzrok upora mornarjev je bil ta, ker je ustrelil poveljnik mornarja Omelčuka.

V sredo so se zbrali delavci — 2000 po številu — v predmestju Peresip in sklepali, ali naj vprizore splošen štrajk ali ne. Po bulvaru so primarširali vojaki z nasajenimi bodali. Delavci so sprejeli vojaštvo s kamenji. Stotnije so odgovarjale s puškami. Drugega dne so popustili delavci delo in se sprehajajo v velikih gruclah po mestu.

Nenadoma pa pride pred Odeso velika ruska oklopnica „Potemkin“ z rdečo zastavo; na tej ladji so bili sami uporni mornarji. Topovi iz oklopnice so bili naperjeni na mesto in signalizirala je, da bombardira mesto, ako se oblasti zoperstavijo mornarjem. Na ladji so bili poklani vsi častniki ladje ter vrženi v morje, le one so pustili, kateri so se izkazali sporazumni z mornarji. Proti večeru se je začela bitka po ulicah. Streljalo se je v enomer ker so delavci zažgali shrambe v luk in železnico.

Brzobjavke poročajo, da so v luk pred Odeso grozna opustošenja. Štiri ruske ladje so zgorele. Več poslopij v mestu so vstaši zažgali. Patulje hodijo po mestu. Pisarne, skladišča blaga in druge stavbe so vse požgane, oropane ter popolnoma uničene. Za več milijonov rubljev blaga je druhal odnesla. Kolodvore je zasedlo vojaštvo, ker uporniki groze, da jih bodo z dinamitom razstrelili v zrak.

Iz Sebastopola so odplule v Odeso 4 oklopnice, 1 križarica in več torpedovk. Vodil jih je admiral Krieger, da vjamejo „Potemkina“ in uporne mornarje. Admiral pa ni hotel s silo kaznovati upornikov; zato ni streljal na „Potemkina“, ampak se vrnil v Sebastopol. Pri tem pa se mu je uprla celo ena štirih ladij ter prestopila k ustašem, namreč oklopnic „Pobiedonoscev“. Mornarji so častnike poprej deloma pomorili, deloma povezali, in je poveljstvo na ladji prevzel eden mornarjev. „Potemkin“ je odplul na rumunsko obalo, pred pomorsko mesto Konstanza, kjer se je usidril. S seboj ima eno torpedovko.

V Libavi je bila velika zarota mornarjev, katero so zdaj zadušili. Vstaški mornarji so poškovali vojašnice ter pretepli častnike. Uradno poročajo iz Libave, da so se uprli vsi libavski mornarji. V boju je padlo 325 oseb.

Rusko-japonska vojna.

Poskus Rooseveltov, da bi se sklenilo premirje na bojišču, je menda brezuspešen. Rusija bi rada izčrpala sovražnikovo moč, predno bo zadovoljna placati vojno odškodnino. V Moskvi mobilizirajo zopet 17.000 mož, tudi v drugih okrajih so pričeli z mobilizacijo, tako da bo na novo mobiliziranih 100.000 mož. Linevič poroča, da so 22. junija začeli Japonci zopet z ofenzivo. Japonski naval je bil hud in nagel. Namera Japoncev, da bi obkolili desno rusko krilo, se ni posrečila. Rusi so se v veliki nevarnosti umaknili. — Vladivostoška posadka, ki šteje tri vojne kore, dobi vsak dan 1000 mož ojačenj iz Rusije. — Pred Vladivostoško luko se pogosto pokažejo japonske vojne ladje, znak, da v najkrajšem času začno obleganje mesta. — Japonci so se v Mandžuriji popolnoma ndomačili. Deželo smatrajo popolnoma za svojo. Poštne in brzojavne zveze urejujejo.

Novosti iz bojišča ne prinašajo nobenih izprememb o položaju. Ali pride do nove odločilne bitke, je odvisno od vremena, ker je sedaj v deževni dobi nemogoča vsaka akcija z velikimi množinami vojakov.

V severni Koreji so se začeli boji med Rusi in Japonci, ker prodirajo Rusi proti jugu, Japonci pa proti severu.

Na desnem ruskem krilu poleg meje Mongolije se bijejo vedno boji kavalarije. General Miščenko je s svojo konjico postavljen na skrajnem ruskem desnem krilu in brani Japoncem napredovanje s te strani, ker bi ruska armada dospela v veliko nevarnost, ako bi se Japoncem posrečilo obkoliti jo na desnem krilu in presekati vez z ozadjem (Sibirijo in Rusijo). Da se to ne zgodi, so Rusi silno ojačili svoje desno krilo.

General Linevič poroča, da so Japonci napali Ruse 1. t. m. ob reki Čaj. Sprva so Rusi zapustili svoje pozicije, ko pa so dobili okrepitvenja, so Japonce potisnili nazaj proti jugu. Istotako so pregnali japonske voje iz Našanča, Julangša in Vafegona.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja povodom bolezni in smrti našega nepozabnega soproga, oz. očeta, gospoda

Jakoba Löwyja

trgovca v Središču

kakor za časteče mnogobrojno spremstvo predragega pokojnika do kolodvora v Središču izrekamo tem potom slavni požarni brambi, slavnemu veteranskemu društvu, oz. njega zastopnikom, slav. učitelstvu, oz. njega zastopniku ter sploh vsem udeležencem iz Središča in okolice svojo najiskrenejšo zahvalo. Istotako se lepo zahvaljujemo onim gospodom in gospem, ki so popoldne pohiteli v Čakovec, kjer smo blagega pokojnika položili k večnemu počitku.

V Središču, 28. junija 1905.

(330) 1

Zalujoči ostali.

Meblovana soba

elegantno urejena. s separatnim vhodom, se odda s 15. julijem. — Več pove upravništvo „Domovine“. (331) 1

Pisateljsk sotrudnik

se išče za dobo počitnic. — Ponudbe na upravništvo „Domovine“ pod „Dr. O.“

Malo posestvo

v Rakovi stezi (po domače Poznjakova klet)

se takoj proda.

Natančneje pove **NEŽA REBEVŠEK**, Nova cerkev p. VOJNIK ali pa lastnik **V. REBEVŠEK**, Rabelj, Koroško. (311) 3

2 učenca

iz dobrih hiš, ki sta dovršila nekaj razredov srednje šole, **se takoj sprejmeta** v trgovino z mešarim blagom

M. OGOREVC, Konjice (329) **ŠTAJERSKO.** 2-1

Veliko presenečenje!
Nikdar v življenju več take prilike!
500 komadov za gld. 1.95.

1 prekrasno pozlačena, precizijska ura z verižico, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči. 1 moderna svilen kravat za gospode. 3 komadi ff. žepnih robcev. 1 eleg. prstan z gospode s ponarejenim zlahtnim kamnom. 1 elegantna damska broža. 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce. 1 usnat mošnjiček za denar. 1 žepni nožek s pripravo. 1 par manšetnih gumbov. 3 naprsni gumbi, vsi iz double zlata s patentiranim zaklepom, pisalna priprava iz niklja, mičen album s prekrasnimi slikami. 3 šaljitvi predmeti, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost. 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem. 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gld. 1.95. Razpošilja proti postnemu povzetju, ali če se denar naprej pošlje.

Dunajska razpošiljalna tvrdka

P. LUST, Krakov šte. 512.

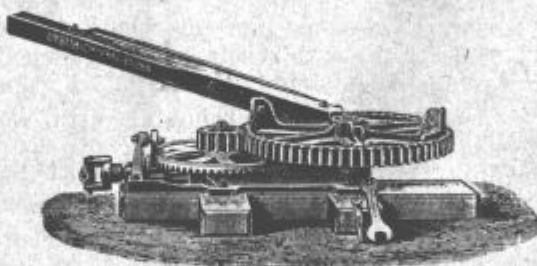
(328) NB. Za neugajajoče se vrne denar. 2-1

Napise za slavoloke za sv. birmo

ima v zalogi Zvezna tiskarna v Celju.

== Posebni ceniki strojev zastoj! ==

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje, posebno pa

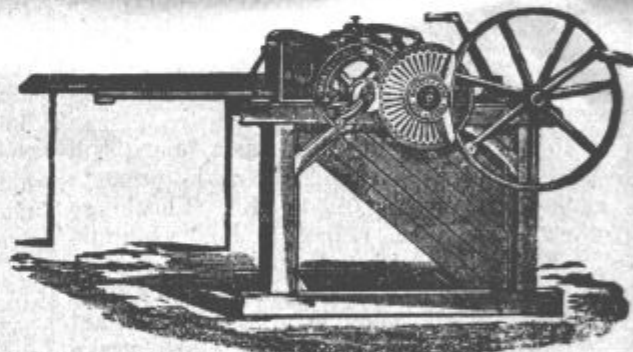
mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice priporoča

Trgovina z železnino „**MERKUR**“ **P. MAJDIČ, Celje.**

Zaloga

omar za led, strojev za izdelovanje sladoleda, surovega masla in prešic za pripravljanje malinovega soka.

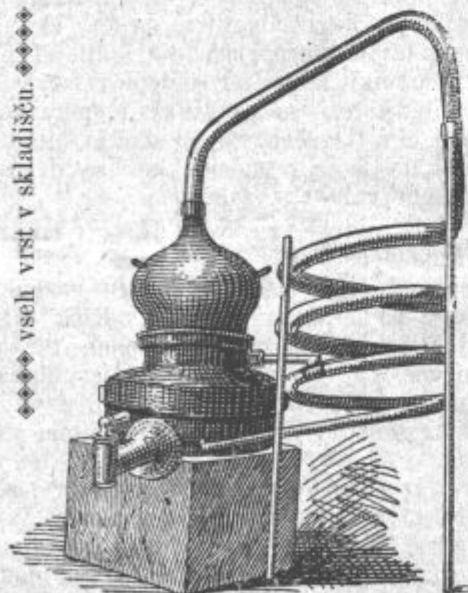
Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

Zacinjenje in popravila vsake vrste

točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja

Demetriij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. paro- in vodovode v bakru in železu.

(238) 50-16

Original **SINGER** Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8.

(152) - 24